

PÄÄSTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

WILLIAM BOOTH, asutaja

EVANGELINE BOOTH, kindral

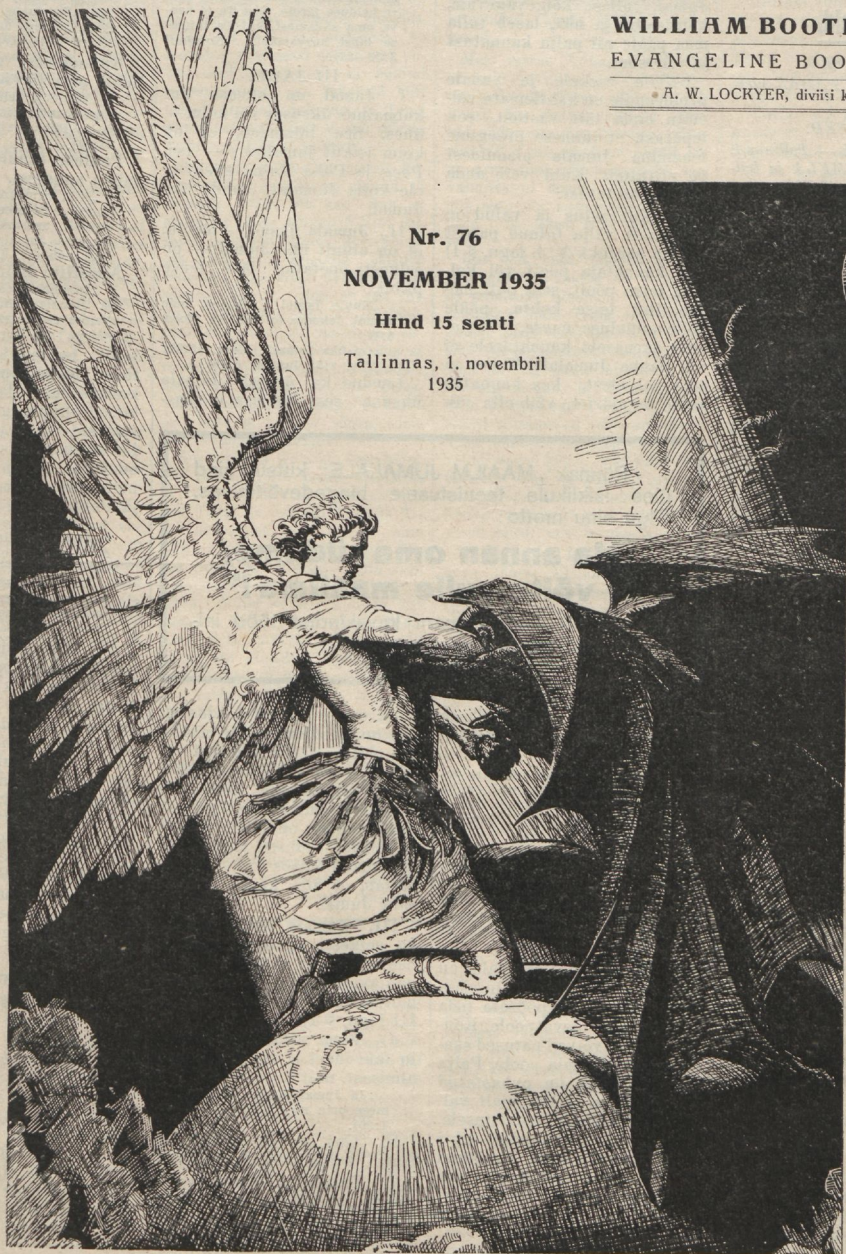
• A. W. LOCKYER, diviisi komandör

Nr. 76

NOVEMBER 1935

Hind 15 senti

Tallinnas, 1. novembril
1935

Valguse ingel võitleb kurjuse-koletisega.

Maailm Jumalale!

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Ametlikke teateid.

ÜLENENDUS.

Proovileitnant J. PADAR ülen-
datud leitnandiks.

KÄSUTUSED.

Kapten V. MUUL — Tallinna 1.
Kapten K. NURMELA ja leit-
nant J. PADAR — Tallinna 2.

Kapten I. MATVEUS ja leit-
nant S. MUUSEKANT — Tal-
linna 3.

Kapten H. EIMANN ja proovi-
leitn. A. TENNEN — Tartu.

A. W. LOCKYER,
diviisi komandör.

Juhi märkmeid.

KINDRAL BOOTH.

Meie kindral juhaldas kongressi-
koosolekuid Kanadas ja on nüüd
tegev sama ülesandega Ameerika
Ühendriikides. Teated räägivad, et
see kongress on üks ilusamaid, kus
Kanada on tunnistanud vaimus-
tust ja Jumala väge. Sajandeid
inimesi on leidnud päästmist —
paljud sõitsid ära üle 250 km., et
kongressist osa võtta. Kongressiks
üüriti suurim ruum 20.000 inime-
se mahutusega. Ruum oli täis rah-
vahalki. Jumal õnnistagu meie
kindralit rikkalikult terveise ja tu-
gevuse kui ka vaimlise jõu poolest.

STAABIÜLEM.

Kuna kindral on ära, lasub kõik
töö Päästearmees juhtimisel In-
gismaal ja teistes maailmaosades
tema õlgadel. Teda on toetanud te-
ma raskesti ülesandeks Jumala vägi.
Staabiülem ühes proni Mappi-
ga korraldab sellel kuul erilisi
sõjakäike Londonis ja mujal.

KOMANDÖR RICH.

Paljud meie lugejad mäletavad
komandör Richi, kes Rootsi terry-
tooriumi juhatajana külastas Ees-
ti 1933. a. kongressi ajal. Komand-
dör ühes abikaasaga on paigutu-
datud Suur-Britanniasse, kus ta on
Briti komandöriks. Mitmes koh-
tades Inglismaal said nad armast-
tuse ja tähelepanu osalisteks. Kõig-
s väikesed korraldati suuri rah-
varonikäike.

LÕIKUSEPÜHAD.

Meie tänane Jumalat Tema
häduse eest meie mõeldud aas-
ta eest. Seda väljendati kõigis
Päästearmees keskustes, kus kor-
raldati erilisi lõikusepäha koos-
olekuid. Meie täname samuti oma
sõpra, kes meiega ühinesid ja osa
võtsid neist koosolekutest.

LAHKUMISED JA TERVITU- SED.

Küesoleval kuul toimuvad kor-
puste õhritseride ümberpaigutu-
(Jürg 4. veerul.)

PÄASTEARMEE ÕPETUSED.

Jumala üksus ja kolmainus

IV. Vahest küsitakse, miks
Jumal, olles kõigevägevam,
kõikteadja ja hää, laseb tulla
maa pääle nii palju kannatust
ja viletsust.

Sellele raskele ja vanale
probleemile on kahtlemata võim-
matu anda täit vastust, sel-
lepärast, et inimese praegune
teadmine Jumala plaanidest
on piiratud. Kuid võib anda
kaks püüetust:

a) Kurvastus ja valu on
harilikult välja tulnud patust
(vaata päätükki V, 4. jagu, § 4)
kas kannataja poolt või kel-
legi teise poolt, sest patt mõ-
jub tihti teise kohta, pääle
selle süüaluse enese. Vastu-
tust sarnasele kannatusele ei
või panna Jumalale. Tema on
üks paljudest, kes kannatab
patu tagajärjel; võib-olla vii-

„Vaid kui ta saab kurvastatud,
siis halastab Tema ka oma suu-
re hulduse järele. Sest Ta ei vae-
va oma südamest, kui Ta inime-
se lapsi kurvastab.“ (Nutulaul
3:32—33).

III JAGU.

I. Jumal on olemas kui
kolmainus üksnes või kolm-
ühes. See tähendab, et on
kolm isikut jumaluses — Isa,
Poeg ja Püha Vaim; siiski ei
ole kolm Jumalat, vaid üks
Jumal.

II. Jumala üksus — tõeolu,
et on ainult üks Jumal — on
selgesti õpetatud läbi terve
piibli.

„Kuule, Israel: Jehoova, meie
Jumal, Jehoova on üks“ (5. Moos.
6:4).

„On üks Jumal“ (Mark. 12:32;
1. Tim. 2:5; Jaakob. 2:19).

Loodus ka õpetab Jumala-
üksust, sest iga osa olemas-

Rünnak „MAAILM JUMALALE“ kutsub sind
üles isiklikule teenistusele hingedevoitumiseks.
Olgu sinu motto:

**„Ma annan oma südame,
Et võita sulle maailma!“**

Jumala riik nõuab enam kavakindlat tööd in-
imeste päästmiseks maailmas.

maks see tuleb välja, et Tema
oli kõigest kõige suurem kan-
nataja.

„Vaata, ma panen teie ette õn-
nistuse ja äravandumise; õnnis-
tuse, kui te võtate kuulda Jehoova,
oma Jumala kärke.“ (5. Moos.
11:26—28).

„Kõige nende ahastuse sees oli
Tema! (Jehooval) kitsas kites“.
(Jes. 63:9).

„Ütelge õigele, et temale hää
põli tuleb, sest tema kätte peab
tasutama sedamööda, kui ta
väärat on.“ (Jes. 3:10—11).

b) Kurvastus ja valu on
kahtlemata lubatud inimese
nõrga hääks, et pöörata teda
maapäälsest taeva poole. Kan-
natus läbi võivad patused saa-
da toodud Jumala poole. Palju
jumalarahvast on puhastatud
iseloomus ja täielikumalt val-
mistatud teiste teenistusele.
Tõeolu on, et kannatus tihti
jätab toomata neid õnnistusi
ja õnnistatud tagajärgi, mis
on inimese enese süü, ja milgi
viisil ei näita see, et see pole
Jumalast ette nähtud.

„Aga kõik hirmuandmine, kui
see käes on, ei seda arvata rõõ-
mu, vaid kurbuse olevat; aga
küll ta viimaks rahulise õigluse
kasu neile annab, kes seeläbi on
hästi õpetatud.“ (Ebreia 12:11).
„See on mulle hää, et mind
alandatud, et ma Su seadmisi
õpin.“ (Laul 119:71).

II JAGU.

teks: „Meie Issanda ristimi-
sel“.

„Ning kui Jeesus oli saanud
ristitud, tuli tema sedamööda
välja, ja vaata, taevad tehti te-
male lahti, ja Johannes nägi Pü-
ha Vaimu kui tulkest ennast ma-
ha laskvat ja Tema pääle tül-
vat, ja vaata üks hää taevast üt-
les: Seesinane on minu armus
Poeg, kellest mul hää meel on
(Matt. 3:16—17).

Kutsumises, mille Kristus
andis oma järeלקajatele.

„Minge ja tehke järgriks kõik
rahvas, neid ristides Issa ja Po-
ja ja Püha Vaimu nimel (Matt.
28:19).

Pauluse tunnistuses Jumala
rahva annetust.

„Küll armaunnid on mitmesu-
gused, aga seosama Vaim. Ja
ametid on mitmesugused, aga
seesama Jumal on, kes kõikide
seas teab“ (1. Kor. 12:4—6).

Apostlite õnnistuses.

„Issanda, Jeesuse Kristuse arm
ja Jumala armastus ja Püha
Vaimu osasamine õigu teie kõi-
kidega“ (2. Kor. 13:13).

IV. Isa isik kolmainuses on
tõesti tõsine Jumal; ja peab
kummardama Teda kui Jumal-
lat. Kolm on igavesed ja ühe-
sugused väes ja aus. Tema
Isa seisuses ükski Esimene isik
on ülem. Poeg on ainusündi-
nud Isast; Vaim toimetab Isast
ja Pojast.

„Ükski ei ole ial Jumalat näi-
nud; ainusündinud Poeg, kes Isa
süles on, see on meie ära selet-
tanud“ (Joh. 1:18).

„Trööstija, keda mina talle ta-
han läkitada Isast (tõe Vaim, kes
Isast välja läheb), seesama peab
minust tunnustama“ (Joh. 15:26).

V. Sõna „Isik“ on ühendu-
ses Kolmainusega, ei pea mit-
te aru saama kui tähendusest
ühest isikust, täiesti lahuta-
tud teistest kõigest, nagu see
on rääkides inimeste olevu-
sest. Need kolm isikut on üks
sel viisil, kuidas meie ei suu-
da seda mõista; Jeesus palus,
et tema järgrid võiksid olla
üks, „nagu meie üks oleme“
(Joh. 7:22). Teisel poolt Isa,
Poeg ja Püha Vaim ei ole liht-
salt mitmesugused küljed või
ilmutused ühest Jumalast, sest
piibel teeb selget vahet nende
vahel. (Jürgneb.)

Juhi märkmeid.

(Algus I. veerul.)

sed ja küsused. Ametikese te-
detes ülevool leiate, kuhu keegi
on määratud. Palvete teid, et teie
osa võtaksite nende tervituskoo-
sulekutest, neid kohileksite kui Ju-
mala töötajaid ja teie juhte, ja
ei teotaksite neid oma paringuga,
niihästi raha, aja ja energiaiga,
Jumal õnnistagu neid muidatusti
Tema auks ja kiituseks!

Meie tervitame Un. J. Padarit
tema ülendamise puhul leitnan-
diksi.

MEIE KADETID SOOMES

tunnevad endid hästi. Ma usun,
et nad jätkavad tegemist edu-
samme sigal ajal. Palvetagen nen-
de eest.

Komandör S. L. BRENGLE.

Pühitsus.

PAÄTÜKK V.
(Järg.)

Põhjus, miks Piibel paljudele on nii võmatu raamat, on see, et nad ei oma Püha Vaimu, kes neile seletab Piibli tähendust. Kadett või sõdur, kes on täidetud Püha Vaimuga, mõistab paremini Piibli tõsist, sigivat võimalikkisu kui kõik maailma usuteaduse doktorid ja professorid, kes ei ole ristitud Püha Vaimuga.

Püha Vaim õpetab sind oma Piiblit armastama, nii et sa Jobiga võid ütelda: „Enam kui oma seadmise olen ma tema suu sõnad talle pannud.“ (Jobi 23:12), ja lauljaga: „Nemad on magusamad kui mesi, ja kui mesi, mis kõrgede seest jookseb.“ (Laul 19:11). Ükski teine raamat ei tasi Piibli asemele panna. Nagu mees, kellest räägitakse Taaveti esimeses laulus, „mõtled sina tema käsuõpetuse päile ööd kui päevad.“ Sa hakkad kartma Jumala sõna hoiatusi, hõiskama selle tõotuse ja rõõmustama selle käskimiste üle. Midagi vähemati ei või sind rahustada kui terve Piibel, ja sa ütled Jeesusega: „Inimene ei ela üksipäinis leivast, vaid igapäheest sõnast, mis Jumala suust välja läheb.“ Sa saad aru, mis Jeesus mõtles, kui ta ütles: „Need sõnad, mis ma teile olen rääkinud, on vaim ja on elu.“

(Järgneb.)

„Jõulu-Sõjahüüd“

tuleb järgmisel kuul.

Mõtelge varakult selle levitamisele!

Sinu ema.

RUSKIL club näe, kes juba varahommikul, kui kõik kodus veel magavad, töötab suure hoolega ja kes on ikkagi veel ärkvel, kui teised kõik on juba läinud hingama, kes päev-päeva järele vahetpidamata korraldab sõjandis igasuguseid pisiasju. Öösel, kui tema põisikesed ründavad suurel imedemaalga ja võitlevad süäl igasugused võitlusi, on tema silm ikka veel ärkvel. Tema liikmed on väsinud, aga mured ei luba teda unuda. Tarris kasutada öieti laste isa näidatavatele. Laste igatsused on suurel. Ta teab, et on palju hädatarvilisi asju. Isal ja poegadel on tarris hääd toitu. Siis veel ühtarvilisi mitmesugused tarvidused. Ja, oh, kui palju tarris raha riiete muutmiseks! Siin puudub midagi, ja süäl puudub. Sageli on nii — mida vähem raha, seda suuremad tarvidused. Ja ema mõtleb, kuidas kasutada kõik öieti, et olla õiglase igapähe vastu ja mitte jätta üht tähele panemata ning veel, võib olla jätta väikesest palgast ka midagi tulevastele päevadele.

Ja peanegi ükski ei tunne seda ema, igavesti otsivate ja küsivate, omelt arusaadavate silmadega. Ta ei mõtle palju iseenesele. Oma tarvidused ja hädasti vajalikust asjust ta ei räägi pea kunagi. Ta on rõõms, rahuldunud ja õnnelik, kui võib kergendada teiste koormaid.

SEE EMA EI ELA KAUGEL SINUST. TA ON SINU EMA.

MISPÄRAST pean kannatama NII PALJU?

SIIN on kasu ainult ühest vastusest, mis rahuldab südant, mitte ainult mõistust. Vastus on sarnane küsimus: „Kas tead, milleks sa elad?“ Kas elu sulle on ainult sündimise loomulik järeldus, mille eest sa ei saa põgeneda — sest sinu viletsused ei ole veel viinud sind meeleheitel, sa hoidnud enesetapmisest, sa tahaksid küll uskuda Jumala juhutatust ja Tema armastust, sa ainult ei või mõista Teda veel küllalt selgesti.

Sa pead ise seadma enesele küsimuse: kas olen senini elanud, et viimaks surra, või kas elan, et elada, et elada igavesti? Siin seisame meie elu suure keerdsõlmee ees, mida võib seletada paljude sõnadega, aga kõige paremini ühe sõnaga: Jumal. Siin on iga inimene elu keskpunkt; see on küsimus, millest ei või mööda; küsimus, mis nõuab vastust: kas sa tahad tunnistada kõikide isandate Issandat, maailma seaduse otsustajat, sinu elu nõundajat ja kaitsjat, laste ja patuste sõpra, oma Isa — oma Issandaks!

Siis laheneb iga sinu keerdsõlm, siis pääsed rõhuvusest. Nüüd sa ei või seda, sest sa ei mõista küllalt Teda. Sa uskusid Teda ja Tema armastust seni, kui Ta sind läbi ei katnud raskustega. Tema nimel sa hüüdsid Teda appi oma hädas, aga Ta ei võtnud sult häda. Nüüd sa ei tea enam, kas haarata oma nõrga käega Tema käe, või kas neil on õigus, kes räägivad elu pimedast saatuses.

Kõik oleneb meie sellest, kuidas vastame küsimusele, kas meie ühendus Jumalaga on korras. Ei aita põigelda kõrvale küsimusest, sest ta tuleb jällegi tagasi, sest Jumal ei lahku meist. Küsimus kordub nii kaua kuni vastad sellele tõsiselt. Kes oma südames on kogenud Jumalat, ei kiisi enam: mispärast? Ta on mõistnud Jumala kōnet enesega ning tema süda soojeneb armastuses. Sarnases südames kasvab rõõmus, hädatar-

vilik usaldus Temale, kes mõtleb ka varblasele, ning tema igatsus on: olla Jumala ligiduses. Inimene, kes kogenud on südames Jumalat, kasvab pühitsevas jõus, kuni nimetatud jõud ületab kõike muud.

Meie vastus Tema kasvatusele on meie eluviis, mis näitab, et oleme mõistnud Tema mõtteid. On ainult üks raskus, vastata rõhutu südamele, kes küsivad: „Mispärast!?: see on leida õigeid sõnu armastuse väljendamiseks, mis valmistatud meile. Jumal tahab olla sinu elu keerdsõlmee lahendaja. Ta tahab teha sind õndsaks.

Kas kõik need nõuded on rahuldamine? Võibolla see ei rahulda mõnuse nõudeid, aga see on rahuldus, mida Tema võib anda. Jumal lubab meist minna läbi raskust ja ootamatuid raskusi. — Meil oli liig palju mõnusi, olime liig targad, ja Tema äratas meid küsimusega: kas sa nõuad ainult kindlustust oma armastele, leiba homseks päevaks, või kas sa võtad vastu kõike, mis tuleb Jumalalt? Kui sa usaldad siis enast ja oma armsaid tervelt Tema hoelde, teades, et sinu all on igavesed kōied, mis kannavad sind.

Keegi naine, kes pani pikemat aega tähele liblikanukku, nägi kaastundege, — kuidas ta püüdis tulla välja oma kitsast vanglast. Kogu hommiku ta oli põrleunud nägemata tagajärgi. Lõpuks otsustas ta kaastundest aidata teda ja vabastas ta. Aga vaata — süäl tuli välja lihav hästi toidetud liblik väikeste kortustitibadega. Kanatamatult ootas tema vabastaja silmapilku, mil ta avab oma tiivad; kõik üksikasjad ja värvid olid olemas, aga need ei olnud õieti arenenud. Nii ta ootas asjata; tema valearmastus oli liblika hävimis põhjus. Tiivad ei arenenud, liblik jäi vigaseks; oma libikest elu ta pidi mööda saatma ronides, selle asemel, et oleks võinud lennata oma ilusate kirjude tiibadega.

See juhtumine andis mulle õpetuse, mis on mulle mitu korda olnud kinnituseks ja rahuldamiseks. Pidin mõtlema sellele, nahtes inimesi võitlemas elukannatustege; mul oleks enam kaastundmust kui Jumalal; kindlasti vabastaksin neid kōidikuist, et anda neile vabaduse. Pime jõledus! Kuidas ma võin teada, et ühtki neist valudest ja kannatustest ei tohi hoida tagasi! Kangele nägev, tõsine Jumala armastus, kes tahab inimeste täiuslikkust, ei jää kunagi poolele teele, vaid see viib teda läbi kannatustest ja läbikatsumistest, mis tarvilikud, et saavutada lõpsiti. „Sest meie viletsus, mis on silmapilkselt ja kerge, sandab meile igavest ja iliväga suurt au.“ 2. Kor. 4:17.

Meie Jumal lubab seda.

Igas meie olukorras on Jumal meie tahtlik avitaja ja eestkostja. Ta on kutsunud meid osasaamisele oma Pojaga ja oma ustavuse pärast kannab Ta meid kõigest läbi.

Lained tõusevad, õõ on pime, on raske leida ankrukohta, jalgealune ei ole kindel, aga Tema on liigi ja kinnitab samme ning hoiab meie pääd kõrgemal kui kerkiib vesi.

Tuline ahi kōetatakse seitsmekordself, nii et selle maailma tugevamad sõjamehed hävinevad ta kuumusest. Aga Üks, kes on Inimese Poja sarnane, kōnnib oma ustavate tunnistajate kõrvall ning teeb tulist kuumust aulisemaks kui paradiisi kastega looritud rohuvalpe. Ahelad põletatakse ning vangistatud vabanevad, aga mitte üks juuksekarv nende peas ei pea kõrbema, ning mingisugust põlenud haisu ei pea tundma nende juures.

Mine Jumala juurde kõigege.

Pühakiri õpetab meile oma tervikus, et peame pōõrama Jumala juurde kõigege ja igas hädas. Jumal ei väsi ialgi meist, kuid Ta ootab tõsiselt, et lähöksime kõigege Tema juurde. Teda nimetatakse ja ta on aitaja igas hädas — ning sarnase juurde peab minema hädajal. Sellepärast ära heida õhtul magama oma pattudes ja kurvastusis, vaid too enne puhkama heitmist oma mured Issanda juurde, ja kui oled toonud neid Talle, siis lase neid jäädagis sinna. Sest Tema on lubanud mulle, et tohin heita Temale kõik oma mured, nii hingelised kui chulised, et ma tohin minna Tema juurde kõigege, nii väikestege kui suurtege, mis puudutavad igapähevast leiba, ja nendega, mis tarvilikud hinge päästmiseks. Ja, Ta tñleb ka, et see on Temale meelehäädiks teha mulle alati hääd ja aidata mind.

TUHINE RÕÕM.

Inimesed kōidavad ennid maailma külge kas ilma põhjusest või jällegi sellepärast, et elu on nii vaevaline ja tühine, sellepärast, et ollakse mures ja kooratud. Ennast sellepärast kōita on nagu pōõratta maailm tagurpidi. Maailma rõõm annab vaid tñhjust ja nagu viletsuse pilkamist. Üldse on psühholoogiliselt võimatu naerda alaliselt, pidutseda alaliselt. Harilikult ei naerda surmavoodi juures ja ei tantsimatustel. Kui süüda nutab, siis ei või naeruga vähendada valu.

RÜNNAK „MAAILM JUMALALE“.

Kindrali manifest nr. 2 kõigile päästesõduritele.

RÜNNAKU „Maailm Jumalale“ edus on tähtis, et iga Päästearmee sõdur mõistaks, mida nende kindral ootab neilt ühenduses sõjakäiguga. Sellepärast tunnistan siin ja praegu, et ootan igalt ühelt tervesüdamlikku pühendamist sihile ja üksikasjule, mida nimetan allpool.

Kõigepealt laske mind öelda teile, et „Jumalale — maailma“ rünnak on eriti sõdurite võitlus. Meie jääksime kangele sihile, kui võitlus jäetakse ainult kindrali, territooriumi komandöride, diviisi komandöride ja ka korpuse ohvitseride hoolde. Iga sõdur peab olema kaasas. Meie töötus on sõjakäigu kooris:

„Ma annan oma südame,
Et võita Sulle maailma“

ja seda peab ka viima tegelikkusse ellu ilma mingisuguse tagasihoidmiseta igas asustuses.

Siin nimetan kohustusi teenistuses, mida ootan igalt sõdurilt.

1) Ootan igalt sõdurilt, et nad võtaksid osa vabaühukoosolekuist — väljarvatud kui just haigus või mõni muu eriline olukord takistab.

Olen kogu oma elmaeg olnud suur eesküju tänavakoosolekuisse. Mu varsem teenistusaeg annab sellest tunnistust, niasama kui mitmed võivad teha seda, kes seisid üheskoos minuga suurte rahvahulkade ees Londoni tänaval ja elasid läbi unustamatuid siseene, kui mehed ja naised otsisid päästmist, põlvitades mõne vana kasti, tünni või tooli juures, mis olid seekord laenatud tarvitatamiseks.

Autorünnakul, mida mul hiljem olnud eesõigus juhutada, on mu veeme muutunud veel kindlamaks, et Jumala tee rahvahulkadega kokkuputumisest on ikkagi veel — saata oma sõnnoimed välja laiale teele ja põiktänavalle, ja et parim kogudusekoda Tema armu kuulutamiseks on saanud avarad kohad ning täidetud suurlinna tänavad, kus on möödumas palju elust peffunud, õnnetu ja patuseid hingi.

Sarnaselt koosolekult meie ei ole saanud ainult palju võitlejaid meie ridadesse, vaid ka väga mitmeid silmapaistvaid ja häid ohvitseri.

Sarnaste suurte meeste seas, kes võidetud Armeele tema alguspäevil tänavakoosolekul, on komandörid Cadman, Booth-Hellberg, Rees, Holz ja Gifford, kelle nimed on ümber maailma tuttavad. Paljudest armastatud kolonel James Barker sõitis autobusel mööda vabaühukoosolekust Bethnal Green'is ning sai liigutatud nii, et lahkus autobusest ja läks ühes väikesse salvatsionistide hulga sisekoosolekule, kus ta leidis samal õhtul päästmist. Nähes sündinud inglasi india rahvariietuses juhutama koosolekuid Kandy tänaval, vaga Weerasoorija hakkas sõbrustama komandöri Booth-Tuckeriga ning nemad olid Armeele töö algatajad India külales, kus tuhanded hingi päästeti.

Jõukad inimesed, kelle tähelepanu on eriti köidetud väikesse päästesõdurite hulga pühendatud elule ja tõsisele sõnnoimel püüdetud joodikult ning püüdetud majateenijalt, on kord-korra järele olnud liigutatud nii, et nad on kohe kinkinud suuri rahajummasid ja mõned on mõelnud Päästearmeele oma testamendis, tagasihüüdes, et väikesse hulgakese teenimine ja töö on kasvanud sajakordseks.

Miljonid inimesi — kõreid ja madalaid, rikkaid ja vaeseid, haritud ja harimatuid — ei kunle armuõpetust, vaimulikkude laulu või päästamisõde muudu kui ainult meie tänavakoosolekul. Päästearmee vabaühukoosviibimised on ainukesed usuga kokkuputumisid nende elus.

Mitte alati nii.

OLI keegi montöör Oslo linnas, kes kord töötas ühes elukorteris elektril sisseseadmises. Sel ajal kui ta töötas, ütles korteriperenaine: „See on imestusväärne, kuidas teie töötate nii hoolikalt ja korralikult.“ „Ja,“ vastas ta, „aga see ei ole mitte alati olnud nii.“ Proual näis, et tema vastus oli kuidagi väga imelik: ta ei võinud unustada seda ja järgmisel päeval, kui ta tuli tagasi, küsis ta: „Mis teeb, et teie töö on nüüd nii erinev teie endisest tööst?“ Siis vastas montöör: „Jeesus kohtas mind ja Jeesus päästis mind. Sellest silmapilgust on minu töö ja

elu hoopis erinev.“ Siis hakkas proua nutma. Tema sõnad juhataksid teda pöördumisele ja päästmisele. See juhtus nii lihtsal viisil. See näitab, kui väga tähtis on meie igapäevane elu ja ümberkäimine inimestega. Meie ei tea kunagi, millist mõju meie võime jätta inimestele meie Issandast ja Päästjast.

On ärarääkimata tähtis, kuidas kristlane elab oma õpetajale. On nii väga tähtis, sest inimesed ei loe sageli muu piiblit kui ainult kristlaste elu. Nad panevad tähele, kuidas meie kannatame, kuidas meie võtame oma elus vastu

2) Ma ootan, et päästesõdurid võtavad osa sisekoosolekuist; et ta oleks alati valmis tunnustama, laulma või paluma; ja ta oleks kaasas väärtsulikus „kalastamise“ teenistuses järelekoosolekult; või et ta täidaks mõnda muud ülesannet, mida juhtiv ohvitser määrab temale.

3) Ootan, et kõik, kellel on allohvitseri volitus, täidaksid teos ja vaimus ülesandeid, mida nad on võtnud oma hoolde, ja näitaksid väärilikkude eesküju pühas vaimustuses ja oleksid eesotsas meie suure võitluses.

4) Ootan, et muusikandid ja lauljad ei katsuks täita oma ülesannet nii, et see äratav inimeste tähelepanu, vaid et nende laul ja muusika oleks sarnase iseloomuga, et ta äratav mehi ja naisi nägema oma päästamata hinge hädaohu. Pühendatud muusikaanne on Jumala vägevamaid vahendeid, mida Ta annud inimestele, et tuua maailma Tema jälgele.

5) Ootan igalt sõdurilt nende parimat noorsoo õnnistamiseks ja päästmiseks. Pidage meeles, et õnnistades ja aidates last, meie ei õnnista ja alati ainult seda, mis juha on, vaid mida meie loodame. Pange teile kõigile südamele, et kel ilalgi on võimalik teha midagi, ohverdaks ennast korpuse juhtivale ohvitserile, et täita mingisugust ülesannet noorsoo töös.

6) Ootan, et meie sõdurid tarvitsaksid iga võimalust inimestega rääkimiseks isiklikult nende hinge üle. Sellega ühenduses tahan öelda seda eriti koduühingule ja neile, kes külastavad haiglaid, vanglaid ja vaeseid, sest nemad leiavad erilisi võimalusi teenistuseks sõjakäigus „Maailm Jumalale“.

7) Ootan igalt sõdurilt, et nad tunneksid oma vastutust ühe või enama inimeste koosolekute külastamise pärast, andes erilist tähelepanu nende perekonnaliikmele, kes on juba seotud korpusega, näiteks võtab osa grupikoosolekust, noorsoolegionist, koduühingust jne.

8) Ootan igalt sõdurilt, eriti aga valvetsaadantidelt, et oleksite hoolikas kaastöös ohvitseridega karja hoidmises. See on päästusõnne, sest mõlen, et teie ei või leida viiblis juhtumist, kus inimene oleks tulnud päästmisele ilma Jumala kutseta meie inimliku instrumendi või agendi kaudu. Sõdurid, kes on ümberpööratud naabrid või kaastöölised, võivad olla neile igaveseks õnnistuseks ja abiks, ehk küll seda ei näe ega tea ükski inimene, aga seda kirjutatakse Jumala meeldimisraamatusse.

9) Ootan, et iga sõdur loeks „Sõjahüüd“. Seda peaks lugema, 1) et saada instruksioone, mis on ühenduses rünnakuga, 2) et teada, mida Jumal teeb Päästearmeele kogu maailmas, 3) sellepärast, et ille kõige see on päästisõnne, 4) sellepärast, et see on ainuke vahend, mille kaudu kindral võib olla ühenduses oma rahvaga, 5) sellepärast, et iga ta lehekülj silaldab midagi inimese harimiseks, vaimulikkude kõlblikuks tegemiseks ja vaimustuse, mis sündinud laululivil — laulus ja muusikas.

10) Lõpuks ootan, et iga sõdur pühendaks ennast Jumalale rünnakus, mis ületab kogu maailma. Jumal pühitseb oma Vaimuga teenistusele neid, keda Ta võtab vastu teenistusse. Ta võib armastuseliiga neid, keda võtab oma perekonda. Keda Ta teeb poegadeks, Ta teeb ka pühadeks. Sest Jumal ei anna oma lastele ainult uut nime, vaid ka uut iseloomu.

Kui ma suudaksin sundida meie suurt sõdurite armeed heitma end Päästja jälgele nagu Paulus, hüüdes: „Issand, mis Sa tahad, et mina pane tegema!“ siis me saame Tema nime võitu, mis vapustab kogu maailma. Sest Jumal võib muuta nõrka tugevaks ja aeglasi virgaks tegevuses ning isekaid arvatava suureks kasuks teistele.

„Kuninga käsk oli rutus.“

EVANGELINE BOOTH.

se, mis ebameeldiv, ja kuidas meie teeme oma tööd. Mulje, mille nad saavad, võib jätta jälgi neisse ja juhutada neid teele, millele nad kunagi ei mõtelnud astuda.

Liig hilja!

S elgel ilusal suviõöl võis näha kedagi kergesti riietatud naist kõndimas Pariisi kõrge maja katuse harjal. Peagi kogunes alla tänavale suur hulk rahvast, kes jälgis kartusega unehaiguse all kannataja iga liigutust. Kõik tema ülalpidamine ja liigutused näitasid, et ta on ebatoadlik oma suurest hädaohust — ta

näis mõtlevat millelegi häälle ja minnes edasi-tagasi ta ümises oma ette lõbusat viisi. Mitu korda ta oli tulnud katuseääre viimasele nurgale, aga pööranud kohe jälle tagasi ja selle läbi ta oli pääsenud surmavast kukkumisest. Nüüd seis ta jällegi samal kohal ja oli juba pooleldi ümber pööranud, kui tugev valgus vastas asuvast maja aknast paistis tema näole. Ta ärkas — üks karjatus, kukkumine, ja kõik oli möödas.

Kord äratab valgus teisest ilmast neid, kes magavad unetund; nad ärkavad oma ehamatuseks, kuid on liig hilja oma päästmisest surmavast kukkumisest.

Edasi suuremale võitlusele!

Kadettide saatmine sõjakooli.

ÜHENDUSES diviisi komandöri, major Loekyeri külaskäiguga Eestisse septembris lõpul ja oktoobrikuu alul, oli meil püüpanäeval, 29. sept. Tallinna I korpusel lahkusmiskoosolek kolmele noorele võitlejale, kes sammuvad edasi suuremale päaletungile vaenlasele ja selleks sõitsid Helsingisse sõjakooli, et saada õpetatud piibli tundmises ja Armees töomeetodites ning õpetuses ja tulla tagasi kodumaale ohvitseridena.

Rahvast oli kogunenud hulganä. Koosolekut rikastasid oma ettekannetega ja kaastegevusega puhk- ja keelpilli- ning laulu-koor. Koosolek algas lauluga ja palvega, ning kapten Muul luges

Kapten M. Blees.

jäminemisest, rõhutades erilisel, mida see maksab vanematele ja emadele, tuletades meelde aega, mil tema ise lahkus ema juurest. Sageli emade ideaalid ja ettekujutused oma lapse tulevikust purnevad, kuid hiljem nad näevad, et lapsed on ometi õnnelikud ja kindlad oma valikus, teenida Jumalat, ja tunnevad sellest rahuldust.

Major Loekyer kõneles sõnade üle — „Jeesus Kristus, seesama eile, täna ja igavesti.“ Ta tuletas meelde Jeesuse ustavust, armastust ja hoolikandmist minevikus. Ta rääkis Jeesusest praegusel

ajal, Tema päästmise jõust ja soovides meie kohta ja Temast igavesti samana kui Ta olnud algusest. Kõik asjad maailmas muutuvad; au ja rikkus, kõik on muutlik, aga rõõm on kindlas teadmises Jeesuse muutmatuses. Tehti üleskutse tulla Lunastaja juurde otsima andestust oma pattudest. Seltsilised korpuselst lahkuvad, nende kohad jäävad tühaks — kes tahaks tulla nende asemele? Rõõm täitis südameid, kui nägime patuseid hingi kahetsuspingil nuttes oma mineviku üle ja otsustades Jumala abiga alata uut ja paremat elu. Me anname kõik au Jumalale Tema ime- tegude eest.

Kadett J. Pihlamets.

Esmaspäeva hommikul oli kogunenud, vaatamata vihmale, suur hulk seltsilisi ja sõpru sadamasse, et veel viimast korda surida kadettide kätt, soovides neile Jumala õnnistusi nende teele ja uutele ülesandele. See lahkumine on vaid mõnekümneks, et siis jälle rõõmuga tervitada uusi ohvitseri Eesti pinnal. Kadettidega sõitis kaasa tõlgina kapten Blees.

Issand olgu teie kõigiga, palju edu ja õnnistusi, jääge ustavaks Jumalale ja saage vägevastiks hingedevoitjaks.

Osavõlja.

Kadett A. Katvel.

Jumala sõna Matt. ev. 7:21—29. Kadetid said võimaluse rääkimiseks. Nad kõik olid tegevad noorsootöös ja võisid alati tegelikult osa koosolekust, mille tõttu olid hästi tuntud ja armastatud rahva poolt. Esimesena rääkis kadett Pihlamets, nimetades lihidat ja selgelt oma kutset, anda end Jumalale ja Tema teenistusele. Teiseks sai võimaluse kadett Katvel. Ta külastas juba lapsena püüpanäevakooli ja andis oma südame lapsena Jumalale ning tema igatus oli pühendada oma elu veel täielikumalt Jumala riigile. Nüüd oli jõudnud oodatud päev, mil võis alata sel viisil uut elu. Kadett Hõbelaid väljendas oma rõõmu elu üle ühenduses Jumalaga ja kutsus ka teisi samale teele. Kõik kadetid tänasid oma korpusel juhataja, kelle juhatusel nad võidelnud korpuses. Nüüd laulsid kõik kolm ühiselt laulu, mille esimene salm on: —

Jeesust tahan kaasa võtta
Kõigis eluvõitlustes,
Häädel kui ka kurjel päevil,
Igal ajal, igal pool.
Sinu tahtmist nõuan ma,
Iga päev mind juhata,
Kaebamata tahan käia,
Kuhu iial saadad mind.

Korpusel seltsiliste ja noorsoo nimel rääkis noorsoo seersant-major proua Salm, tänades lahkusjaid nende töö eest ja soovides Isa õnnistusi uuele elule. Adjuutant Ählberg kõneles noorte väl-

Kadett J. Hõbelaid.

MIDA SA TEED,
et kaasa aidata
RÜNNAKUS
„MAAILM JUMALALE“.

Mis on päästmine?

PÄÄSTMINE on midagi ime- list. See on Jumala and meile ja Tema töö meie sees. See on muudatus südames ja usus, mida Jumal saadab korda meie igaihi juures, kui meil on meeltparandav siida ja ususe tõesti läheme Jeesuse juurde ja pöördume oma pattudest.

Mitmed lapsed tahaksid tee-

nida Jumalat ja teha õigust, aga nad ei või.

Aga kui nad võtavad vastu päästmist ehk saavad päästetud, nagu me sageli ütleme, siis Jumal annab neile südame armastada õigust ja põlata kurja.

Ja Jumal teeb veel rohkem, kui ainult annab uue südame: Ta annab neile Jeesuse Päästjaks, ja Päästja saab ise nende parimaks sõbraks.

Kui neil ei lähe hästi, räägi-

Ta on su ligi.

Proua Katarina Booth jutustas kord järgmist:

Kord tittlesin ma kellelegi daamile, kes otsis täielist päästmist ja võitles ning sõdis, kui põlvitasin tema kõrval: „Oodake Jeesus silmapilk! Mõelge, kui teie üksus oleks siin ihulikult, nagu Ta oli kord maailmas, mõelge, kui Ta tuleks teie juurde ja paneks oma käe teie õlale öeldes: „Vaiki, ma tunnen su igatsusi; ma näen su südant, ma tean, mille järele sirutad. Sa tahad saada vabaks kõigest, mis kurvastab sind, kõigest, mille minu puhtad silmad ei või vaadata hämeleega. Sa tahad, et sinu tahtmine oleks täielises kooskõlas minu tahtmisega, ja ma olen nüüd tulnud tegema seda. Olen tulnud elama sinuga. Minu eluase peab olema sinu katuse all ja ma ei lahku iialgi sinu juurest. Tahan jääda sinu juurde päeval kui ööl. Tahan istuda sinuga ihes lauda laual kui õhtul ja minna sinuga ihes välja. Ara ole kurb! Ma ei jäta sind kunagi ja ei lahku sinust.“ Usute, et kui Ta tuleks ja ütleks seda, teie võiksite usaldada Teda?

„Oh ja!“

„Kas teie ei kardaks?“

„Oh ei!“

„Noh, mis oleks see, mis päästaks teid? Kas see oleks Jeesuse ihulik ligiolu? Pidage meeles, tema ihu pandi hauda ja see oli sama külm ja abitu kui iga teise inimese, kui vaim on lahkunud. Ei, see oleks Tema vaimulik ligiolu, üks ole? Tema vaimulik silm, mis vaatab teile, Tema vaimulik hää, mis räägib teile?“

„Ja“.

„Sarnaselt vaimulikult on Ta lubanud olla ligi igale oma lapsele ja nüüd on Ta siin ning suudab täita kõik teie igatsused ja tahab peatuda teie juures, andes teile jõudu jääda Temasse, kui teie vaid usaldate Teda; vaid usaldage Teda nüüd!“ Ja oma õnnistava vaimu läbi ilmutas Jumal seda tõde temale samal hetkel, ning tema võitis vastu täielise päästmise.

vad sellest Jeesusele, eksivad nemad, siis paluvad nad Temalt andestust. Ja terve päev — koolis või tööl, kodus või väljas tänaval — on Päästja nende ligi ja aitab neid võidelda kurvastuse vastu.

Päästetud lapsed on sageli kiusatud tegema, mis ei ole õige. Aga sarnasel juhul nad hüüavad Jeesust appi ja seisavad vastu saatatule teda võites.

Oled sa päästetud? Loodan, et sa oled. Aga kui sa ei ole, siis peaksid saama seda täna.

Kindral külastamas Londoni vaest linna- jagu.

Sirkkasvuga päästarmee-
daam läks läbi Londoni vaeste
linnaosa. Ta ei olnud harilik
slummiõde, aga isegi kui rah-
vas vaeses linnaosas ei tead-
nud seda, siis ometigi kindral
Evangeline Booth, kes tegi sel
päeval ootamatu külaskäigu
nende tänavaile, oli üks esimesi
slummiõdesid, millised on praegu
väga armastatud. Sellest
ajast päele, kui ta veel noore
tütarlapsena viinud vanale
vaesele naisele Londoni põo-
ningukambri matrasi pääl-
magamiseks, ei ole ta kunagi
kaotanud armastust vaestele
ja eksinule ja tema soov oli ka
nüüd külastada neid.

Proua X oli natuke kohme-
tu, kui slummiakten teatas, et
ta on toonud enesega kaasa
kindrali tervitama teda. Proua
vabandas, et ta tuba oli natu-
ke korraldage. „Ei või ennem
korraldada kõik, kui nad ei ole
veel voodis“, seletas ta. Neid
oli kaksteist last. Härra X ise
oli haige ja ei suutnud kannata
tada müra, mille tõttu ta oli
oma ema juures — ja nad loot-
sid, et ta saab jälle oma vanale
töökohale. Kindral haaras vah-
va naise käo ja küsis ta vanust.
„Ainult kolmkümmend seitse
aastat“.

„Ei ole kedagi nagu Issand,
kui raskused tulevad“, ütles
kindral, „kas teiega on kõik
korras, õde?“

„Minu väike tütar käskis
mind vaadata ülespoole,“ jututas
oma pisarsilmil. Kõlm tema
väikestest rõõmustasid kindrali
lauldes päästarmee slum-
mi-punkti õpitud laulu, mida
nimetatakse „päikesenurgaks“.

Järgmises majas elasid kaks-
kümmendkaks inimest. Kindral
rääkis troosti- ja vaimeustamis-
sõnu kõigile. Kahes põõningu-
kambri, kus — lihtsalt beldud —
ei olnud mingit mööblit, oli
keegi teine vahva naine, kelle
hüda kapten oli üles leidnud
vast sama päeva hommikul.
Perekond oli just tulnud sinna.
Üle kaksteist kuu olles töötta,
võeti neilt mööbel, mis ote-
tud järeelmaksuga, ja peremees
heitis neid tänavale. Kapten
saatis neile ühe voodi, ja mees
— ametilt dekoreerija — sai
ka lõpuks tööd.

Proua A. elas kahes keldri-
toas, mis olid väga puhtad.
Suures voodis magas nende
noorim laps — kes ei käinud
veel oma jalgedel. Kindral mär-
kas kohe, et lapse uni oli sega-
tud, ning pani tema nirole pa-
berit, et emale hoida suuri
kärbsed. Temast suurem vend

(Järg 7. ltk.)

Gase mind vaadata sinu hingesse!

Umbes viieaastane tüdruk tuli
oma ema juurde ja ütles: „Armas
ema, lase mind vaadata sinu hin-
gesse!“ Siis ta rovis toolile, vah-
tas hoolikalt emale silmi ja ütles
rahuldult: „Nüüd ma nägin sinu
hinge, see näeb välja nagu
väike tüdruk.“

Kas võid vaadata nii oma ema
silmi punastamata ja silmi maha
löömata?

Tahaksin kirjutada sinu süda-
metunnistusse: kogu oma eluajal
pea Jumalat oma silmade ees ja
südamas, ja hoiu selle eest, et ei

tee mingit pattu Jumala käskude
vastu!

Ja kui langed pattudesse ja ei
või enam vaadata otse oma ema
või kooliõpetaja silmi, siis mine
vaiksel tunnil ema juurde, või kui
sinu ema ei tunne Päästjat, või
võib-olla tal ei ole arusaamist sü-
dameasjast, siis mine oma püha-
päivakooli-õpetaja juurde ja
usalda temale kõik. Lase teda
vaadata sinu hingesse! Ta aitab
sind vabaneda koormast. Siis
võid jälle rõõmuga jätkata oma
teed.

MAAILM JUMALALE! KORPUSEKADETTIDE NURK.

Juhataja: diviisi komandör.

Päästarmee ohvitseri kutse.

VIIIMASTE kuude jooksul olen
teile kirjutanud „Vaimuli-
kuste elust“, „Mida oodatakse kor-
pusekadettilt“, „Hingede võitmi-
se saladusest“, ja nüüd tahaksin
juhtida teie tähelepanu „Pääste-
armee ohvitserikonnale“. Põhju-
ks on meie kolme korpuskadeti
minck sõjakooli ohvitseri kutsele
valmistumiseks. Kõneledes sellest
kutsest, paneme tähele 3 tähtsat
punkti.

1. Püha kutse. Sellela ärgu
keegi valigu omale Päästarmee
ohvitseri kutset, kuna ta hiljem ei
suuda taluda raskusi, mis sellega
seoses. Need, kes lahkunud ko-
dust, sõpradest ja ametist, toimi-
vad Abrahami kombel, kes läks
Jumala kutsel — jumaliku kutse-
ta poleks ta ial kodust lahkunud
võrrale, tundmatule maale. Kogu
aeg oli ta teadlik Jumala kutse,
juhtimises ja töötatud maa päri-
mises. Ta talus kõik raskused ja
võitlused, kuna tal oli kindel usk
Jumala kutses. Enne otsustavat
sammu kaalu järele, kas see on
Jumalast.

2. Arvesta hinnaga. Põh-
jus, miks nii paljud ära
pöörduvad õiguse teelt, on see, et
nad pole arvestanud sellega, mis
maksab järgneda Kristusele. Ometi
kerkib see küsimus nii sageli
esile. Teie mäletate mehi, kes tu-
lid kord Kristuse juurde, eriti
mainitakse neist kolme. Üks, kes
tahtis alati kääia Jeesuse järel,
kuid kui nimetati üksildust ja mõ-
ningaid raskusi, pöördus ta ära,
ega kuulnud temast enam midagi.
Teine, kes veel omne tahtis täita
kodus poja kohustusi, kuid kellele
ka see keelati. Kolmas, kes tahtis
pühitseda oma lahkumist. Ükski
neist ei mõistnud oma kutse täht-
sust. Nad polnud valmis kõhkle-

mata astuma Issanda järele, muud
ülendand olid neile tähtsamad.

Teie peate, kui valite endale
ohvitseri kutse, arvestama üksilduse,
mõistmatuse, raskuste, võitluste ja
paljude muude takistuste hindu.
Kui teie pole võimalised taluma
kõike seda, siis otsustage kohe al-
gu teisiti, kuna see hiljem osutub
palju raskemaks.

3. Olles arvestanud hindu,
pakkuge endid Jumala
teenimisele. Õeldes: Sinu
armu läbi tahan Sind jälgida
kuni lõpuni. Ma tunnistan siinkoh-
hal avameelselt, et Päästarmee
ohvitseri elu on täis rasket tööd,
üksildust, mõistmatust, kuid sääl
on ka rõõmu teenimises, õnne
teadmises, et täites Jumala tahet,
saame kord igavese tasu. Jumala-
le ära antud elu on rõõmus ja õn-
nelik.

Kui teil on hääl tervis, alandlik
vaim, truu süda, valmisolu raske-
le tööle ja südamas püha kutse,
siis järgnege oma südame käsku-
dele ja olge kuulekad kutsele.

Kui teid aga selle kutse valikul
kohtavad mõned ületamatud takis-
tused, siis olge ustavad sääl
paigal, kuhu Jumal teid aseta-
nud. Kõikjal püüdke täita Juma-
la tahet.

Kardetav viivitus.

Kellelgi mehel torkas töö
juures nael sõrme. Kui sellele
oleks pöördud tähelepanu,
oleks paari päeva pärast kõik
olnud korras. Aga sellega
viivitati.

Alul punetas natuke ja oli
paistes, mida oleks võinud ker-
gesti likvideerida mõne komp-

Meie võitlusväljal.

Eelposti tööst.

Mõned kuud üle ühe aasta on
möödunud ajast, mil sain määrus-
se eelposti tööle. Mõeldes kõigele
sellele, mis on olnud ja mida olen
selle aja jooksul võinud näha ja
kogeda, valdab südamel rõõm ja
tänu Issanda vastu, kes on avan-
nud mulle rarnase võimaluste
üks, ja veel rohkem: Ta on oma õn-
nistustest allikaist lasknud voolata
jõudu, julgust ja abi, siis just eri-
liselt, kui tundsin, et ma ise võin
nii vähe. Ühenduses selle tõega oli
mul võimalus korraldada koosole-
kuid peaaegu kõigis maakonnalin-
nades, alevites ja teistes suurema-
tes rahvakustes. Mul oli võimalus
juhataida üle kahesaja koosole-
ku, neist koosolekuist võtsid
osa üle viieteistkümne tuhande
inimese, pääle selle on olnud koo-
lides hommikupalved mitmesaja
õpilasega. Koosolekuruumide ja
muu kaasabi pärast oli mul võimalus
kõnetada: kesk- ja algkooli-
de juhatajaid, kiriku, ja usuliin-
gute tegelasi, omavalitsuste juhte,
kultuur- ja haridusseltside juha-
tusi ja palju teisi mitmesuguseid
inimesi. Kõikide nende häältaht-
likkust ja lahkust Päästarmee
töö vastu arvestades, pean ütlemat,
et meil on Eestis palju sõpru.
Siinkohal ütlen kõigile teile teie
abi eest südamlilik tänu ja soovin
teile ja teie tööle Jumala õnnis-
tusi!

V. MUUL, kapten.

ressiga. Punetus läks laiuli
kogu käele ning oleks olnud
tarvilik hoolikas arstmine,
aga ka sellega viivitati. Val-
tud läksid kogu käele ja käsi-
varrele, lõpuks õllasse ja osa
selga.

Nüüd muutus haige kartli-
kuks ja rahutuks. Varsti sei-
sid mitmed arstid tema voodi
ümber pidades nõu; küsimus
oli — kuidas päästa tema elu,
ära lõigata halvaks läinud lii-
get. Ometi olid kõik veendel,
et nüüd oli liig hilja. Haigus
oli läinud nii kangele, et inim-
likkude jõududega ei võinud
seda enam arstida, ja mees suri.

Nii on ka patuga. Alul võib-
olla on vaid väike hooletus ko-
hustetäitmisest, või mõned pa-
tused kaldunud südamas.
Jumala abiga sa oleksid võinud
võita seda, aga sa viivitasid
Jumala arstirohude tarvi-
tamisega ja ei lasknud end pu-
lastada. Siis ajab patt oma
juured ikka sügavamale, kuni ta
lämmatab ja suretab sind
viimaks täiesti.

Kui oled mures ja vajad troosti,
poolhoiudu või palvet võimalises e-
dasiminekus, kõnele igale Päästarmee
ohvitserile (adressid 7. ltk.) või kir-
juta selles asjas „Abiandvate Kõele“,
diviisi komandörile, Palasta iela 3—5,
Riga, Lätvija. Me tahame aidata sind.

Viimane sentimeeter.

„Pea meeles, et see on viimane sentimeeter, mis teeb inimese teisest pikemaks“, ütles keegi kaupmees oma ostjatele. Oieks haa, kui meie kõik õpiksimise tundma viimase sentimeetri vaartust. See on viimane katse päale mitme ebaõnnestunud katsete, mis toob edu.

küsimuses õiguse ja ülekohtu üle tähendab väikene osake ütlemita palju. See inimese seisab kindlat maapinnal, kes hoiab ennast kaugel emal kiisatuste piirist. kes satub auto alla, on harilikult see, kes arvab, et ta jõuab ju parajasti üle tee enne kui auto möödub. Tal ei olnud kindlustuseks mingisugust sentimeetrit tagavaras.

Meie peame tuletama enestele alati meelde, et see on viimane sentimeeter ajast, tööst, jumalakartlikusest, mis teeb, et meie tuleme kindlasti üle piiri võidu ja kaotuse vahel.

Kindral külastamas Londoni väest linnajagu.

(Algus 6. lhek.)

tuli tuppa ja tervitas kindralit, ja kui teda paluti laulda midagi, laulis ta koori „päikesenurga“ laulust. „Vabandage, pesupeseimine“, ütles proua A. „Tahaksin meeldi näha. See näitab, et peate puhtust majas“, vastas kindral. Toimeataja Hugh Redwood, kes oli ka kaasas, palus.

Üleval põõningukambris elas keegi vana päästarmee-lane, kes olnud kolmkümnend seitse aastat pime. Ja kindralil oli kolmekümne aasta jooksul tähtsad ülesanded välisriikides. Aga kui ta tuli sisse ja tervitas vana pimedat naist, hüüdis ta vaimustusena: „See on sama miss Eval!“ Ja ta oli üllirõõmus kohates oma endist kaptenit Great Western Hall korpusest.

„Mitmed ei mäleta neid päevi, kindral,“ ütles tema valge-päälise mees. „Ma olen näinud, kui teid bombardeeriti.“

Kindral ütles, et maailm armastab nüüd enam Armeed. Ta oli sügavasti liigutatud ja palus südamilikult väikeses „ülemises toas“ vanade võitlejate eest, kes just laulnud au-lisest kohtamisest kord Jumala juures.

Enne kui kindral läks vaeste linnaosa külastama, vaatas ta läbi slummpunkti ja selle-ga ühendatud asutusi ning kuulis slummiõhvitseride en-nastalgavast tööst.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜDU“.

Meie võitlusväljalt.

KORPUSTE TEATEID.

Envoi L. Bakul läheb pensionile.

Pärast mitmeaastast teenistust kui envoi Päästearmees, missu-gune teenistus on kest-nud Armeed töö algus-est päale Tallinnas, läheb nüüd envoi L. Bakul pensionile, ar-vates 1. novembrist. Teda tuntakse ka edas-pidi envoi nimega, ja meie usume, et ta veel kana töötab Jumalale. Meie ühisel soovime talle Jumala õnnistusi tema elule tulevikul päevil. Võtan siin võimal-matse tänada teda tema ustava töö eest möödunud kaheksa aasta jooksul Eestis, samuti aastatel, mil ta viibis Lätis sääle töö alguse esimestel päevadel.

A. W. LOCKYER, diviisi komandör.

„Sõjahüüdü“ võlgneb envoi Bakulile tänu tema kaastöö eest lehe-le selle ilmumise ajast päale. Envoi on seits-me aasta jooksul „Sõ-jahüüde“ alla kirju-tanud vastutava toi-metajana, on sageli tei-nud talle kaastööd ja on ustavalt levitnud ka „Sõjahüüdu“. Teda tunnevad paljud ka inimesena, kes on või-nud Päästearmeed töö-alal paljud juhataja Kristuse kui patuste Päästja poole. Ta on oma siitavate kõnede-ga sisendanud paljudele usulisi tõe-desid ja on kõigil aladel olnud ustav Armeed kaitsja ja tuliseh-geline sõdur. Olgu vanaduse puh-kepävad talle õnnistuseks ja ra-huks.

H. J.

TALLINNA I.

Suurimaks sündmuseks meie korpuses möödunud kuul oli lah-kuskisoleolek, mis peeti meie kol-mele noorele seltsilisele, kes sõit-sid kadetikooli Helsingisse. Major Lockyer juhatas koosolekuid. Meie noorte kandidaatide omaksed ja sõlteliselised olid tulnud koosole-kule, samuti suur hulk teisi inimesi. Jumala vaim oli meile väga ligi. Major kui ka kõik teised kõ-neljad ütlesid oma häid sõnu lah-kujaile. Kandidaatide oma tun-nistussõnad jätsid koosolejatele sü-gava mulje. Järelekoosolekul nägi-me mõnda otsimast päästmist. Järgmisel hommikul, esmaspäe-VAL, 30. septembril, reisisid nad laeval Soome. Suur hulk sõpru ja omaksed oli kogunenud sadamase-ke, kuigi vihma sadas lakkamatult. Meie noored seltsilised puu-duvad korpuses. Nende paik on tühi. Kes täidab selle? Võib-olla sina, kes loed neid ridu, oled kutsutud saama päästesõduriks.

Lõikepühad on praegu pida-misel. Palju rahvast võtab osa igal õhtul. Meie loodame häid ta-gajärke. Seltsilised võtsid osa in-nukalt pingutustest.

Meie palve on, et Jumal saadaks äratuse ja uuesti ärkamise aja meie üle. Meie palume sellepärast. Ja meie tahame töötada seni, kui on päev, ja kuulutada kõigile päästmist Jeesuses Kristuses.

R. Ahlberg, adjutant.

Tartu.

Sõjajutud pole ka mitte Tartu korpuses vaibunud, vaid oleme püüdnud sammu pidada kõigi salvatsionistidega, et võita maailma Jumalale.

Meid külastas 1. oktoobril di-viisi ülem major Lockyer ning sellel koosolekul vannutas ühe

uue sõduri tule-vere-lipu all. Oli tunda Jumala õnnistusi.

8. oktoobril võisime tervita-da kohalikku baptisti kog. Im-manueli keelpillide koori, kes sellel õhtul esitas ilusa lau-lu-ja muusika-kava, kõneles sama koguduse jutlustaja vend Saar. Suure huviga jälgiti mitmesu-guseid ettekandeid.

10., 11. ja 12. oktoobril olid eelmiste aastate eeskujul „Lõi-kusepühä“ väljamüügiohtud. Püüti üks-teise võidu omada asjakese, mida sõbrad olid kin-kinud. Kui viimasel õhtul oma väljamüügi lõpetasime, ei olnud muud järele kui tühjad laudad. Kõik õnnestus hästi. Kiitus Jumalale!

Vahel olen käinud „Sõja-hüüdudega“ ründamas resto-rane, kus mitmed häamelega on „Hüüdu“ ostnud, ning sam-al ajal ka nendega kõnelenud igaveste asjade üle.

Nii tahame Jumalale lootes jätkata riinnakut „Maailma Jumalale“. Halleluuja!

Karl Nurmela, kapten.

Korpuste aadressid ja koosolekute ajad.

Tallinna 1. korpus — Uus Sadama t. 11-a.

Tallinna 2. korpus — Toompuiestee 19.

Tallinna 3. korpus — Suur Pärnu maantee 44.

Tartu korpus — Tähe tän. 124. Koosolekud peetakse: pühapäeviti kl. 10.30 ja 19.30; teisip., neljapä. ja laup. kl. 19.30.

Tere tulemast Päästearmeed koosolekutele!

Rahvusvahelisi teateid

Rahvusvaheline kongress peetakse Londonis 1937.

Kindral on otsustanud, et 1937. aasta lõpul peetakse Londonis rahvusvaheline kongress. Viimane rahvusvaheline kongress peeti 21 aastat tagasi. Maailmasõda ja muud vahelelulud põhjused sunnisi loobuma esialgsest mõttest, et sarnane kongress peetakse iga kümne aasta järele. Maailmakongressi korraldamiseks on nimetatud komisjon, mis kokku astus oktoobri alul komandör Charles T. Riehi juhatusel.

Tähtsaid muudatusi Rootsis.

On saanud teatavaks, et Rootsi üldsekretäri kolonel Gustav Blomberg läheb 15. novembrist puhku-sele ja lahku sellelt kohalt. Tema järglaseks on kindral määratud praegune väljasekretäri, kolonel Hjalmar Åkerbergi. Vabale kohale on määratud praegune Göteborgi diviisi ülem, kol. leitnant Karl Jerrestam (Johanson), Päästear-meed töö esimene juhataja Eestis ja Lätis.

„SÕJAHÜÜDU“ VÕITLEJATE AUNIMESTIK.

Nr. 75 — Oktoober 1935.

Ohvitserid:

Kapt. V. Muul 40, leitn. J. Padar 36, kapt. J. Matveus 35, ltn. A. Tennen 35, kapt. H. Eimann 25, ltn. S. Muusekant 25.

Allohvitserid ja sõdurid.

Envoi L. Bakul 35, seers. F. Leemann 30, sekr. J. Kanter 25, seers. L. Rattik 25, seers. A. Krees 25, M. Rosenberg 25.

MÕOGA JA KILBI BRIGAAD.

Piiblitsektid novembril.

Jesaja.	15. R. 18: 1—10
1. R. 3: 1—12	16. L. 18:11—20
2. L. 5: 1—12	17. P. 18:21—35
3. P. 5:13—25	18. E. 19:13—22
4. E. 6: 1—13	19. T. 19:23—30
5. T. 8:13—22	20. K. 20: 1—16
6. K. 11: 1—10	21. N. 20:17—34
7. N. 12: 1—6	22. R. 21: 1—16
	23. L. 21:17—32
Mattuse ev.	24. P. 21:33—46
8. R. 15: 1—14	25. E. 22: 1—14
9. L. 15:19—28	26. T. 22:15—22
10. P. 15:29—39	35—46
11. E. 16: 1—12	27. K. 23: 1—14
12. T. 16:13—28	28. N. 23:23—39
13. K. 17: 1—13	29. R. 24: 1—14
14. N. 17:14—27	30. L. 24:15—26

PALVEAINED.

Nov. 3. Hollandi Ida-India ja need, kes töötavad pidalitööstes juures.

Nov. 10. Rahvusvaheline rahu.

Nov. 17. Korpusekadetid ja kandidaadid.

Nov. 24. Kaugel meres olevad saared.

1.

R. M. 283.

1. Armas hing, sa Jeesu juure tule nüüd. Temas lõpeb vaev ja mure, tule nüüd. Tema, kes su järel ruttad, sinu häda üle nutab, Lahkesti sind vastu võtab, tule nüüd!

Jeesu nimel, tule nüüd! Ta on su armas vend! Annab andeks kõik su süüd. Sest ruttu, hing, ja tule nüüd.

2. Pimedusest valgusele tule nüüd! Taeva au ja õndsusele tule nüüd! Patule end oled armud, Jumalale vastu pannud, Tema viha alla saanud, tule nüüd!

3. Oled väsinud patu vaevast, tule nüüd! Nii sind Issand hüüab teavast, tule nüüd! Tema juure kärmest ruttu, armust armu vastu võta, Tema välja sind ei lükka, tule nüüd!

4. Kuidas võid sa aega viita? Tule nüüd! Kust su hing võib rahu leida? Tule nüüd! Olgu see su ülem mure, et sa igavest ei sure, Oma kallil Päästja juure tule nüüd!

2.

R. M. 675. I. M. 185.

1. Oh päästmise jõgi, nii sügav ja lai, Sa armastusväge ja pühadust täis. Niid maailma kõigile voolamas see, .. Oh lange mu üle .. ja puhtaks mind tee.

2. Mul minevik tume, täis pattu ja süüd, Sest pühakult elu ma igatsen nüüd. Kuid pisarad asjata, purpuri vool, .. Oh lange mu üle, .. sa päästa mind võid.

3. Oh armastusmeri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügav vood. Ma jälle nüüd tulen, jään ootama sind, .. Et langed mu üle .. ja puudat mind.

4. Voog kõrgele kerkib mu jalge ees süäl, Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hääl. Usk kasvab mu hinges, et vabaks kord saan, .. End lahtesse heidan, .. mind kannavad need.

5. Oh rõõm, halleluja! Üks eesmärk mul eel, Et Jeesust võiks teemides kiita mu keel. Ta ristist see jõgi on voolamas meil, .. Säält vabadust, väge .. saab igaüks küll.

3.

1. Maailma noorus, oh otsi Jumalat. Patt, ebavõrusus sul muret toob raskemat. Maailm on kole, süüsi rahu pole, Ta kõiki petab ja üksinda jätab, sa vaeaks jääd.

Koor : Kuid see, kes tuleb ja koputab, Tal Jeesus avab siis uksegi. Ja see, kes patub ja teda otsib, Kõll tõesti leiab — Ta töötab nii.

2. Oh, milks nüüd ihkad sa rahu patust veel? Miks Päästjat vihkad, kui raske sul hing ja meel? Miks hinges mure, et patt ei sure, Miks ennast vaevad, kui päästmisteevold on avatud?

3. Jeesus võib anda täit rahu hingele, Kõik koormat kanda, kui sõbraks saad Temale. Kõik mured vaevad ja patud kaovad, Siis õnne leiad ja krooni ka võidad kord üleva.

4.

R. M. 34. I. M. 43.

1. Suur päästmistöö! Oh rõõmus hüüd, Nii armas, vaimustav. Ta haavadele rohuks nüüd Ja mures julgustav.

Lippu üles kõrgel tõstame, Armastuse, päästmise lippu! Me surmani ta all kõiki võitleme, Siis läheme taevasse.

2. Suur päästmistöö! See kõlguv Nüüd üle ihmamaa. Kõik taevaväed sest hõisaku Ja laulgu rõõmuaga.

3. Suur päästmistöö! Oh püha Tall. Sul kiitust hõiskame, Sest päästmistõest siin taeva all Me ainult räägime.

Laule rünnaku ajal

„Maailm Jumalale“

5.

1. Edasi, nii Jeesus käsib, Vanhad võitlejad Jehoova väes; Kõik rõõmsat! Päästmisteedet — Jeesus annab võitu meil. Kõulge, patused veel appi hüüdvad, Hukatuseteed nel. Räägi sest, et Jeesus teeb neid vabaks, Oh mis ilus sõnum see.

Edasi, me võitu saame, .. Halleluja! ; Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.

2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võimud Issanda ees kokkuvad; Tema nimel langeb kurjusvägi. Vaealased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitleusele! Ülendage Jeesust merel, maal. Näita armastust, mis omad. Kuule Eluandja häält. Räägi kõigile, kes rusnaks pekstud Oma patukoorma all, Et võib siiski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

3.

3. Nii kaugele kui kõiökõmin, kajab Meil sõnum päästava armu täitusest. Kõik mures hing vaikselt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõruses.

4. Siis, võitjad, pärast väsitavat võitlust Aupäev on koitmas, mõõdas patuõõ. Me võitlusiis on — päästa hingi patust, Siis langeb saatat, tema riik ja töö.

8.

I. M. (uus) 43.

1. Vaat! kuid nüüd ripub ristipuul, Kes võitnud rahukuingaks — Mis raske süü võib olla tal, Et teda nõndalema! On ripp'mas kurjategijad — Kuid miks saab ristil lõõdud Ta, Kes puhas, püha, laitmatu?

See minu eest, tõesti minu eest, Et Jeesus atri Kolgatal; Mu hing võib saada puhastud, Sest puhas veres valatud.

„Maailm Jumalale!“ olgu meie hüüd.

6.

1. Mu Päästja ristil kannatas, Austud olgu Jumala Tall! Oh tule, hõiska Issandas, Austud olgu Jumala Tall!

Oh, Tall, oh Tall, sa verine Tall, Ma nime Jeesus armastan. Sest oma hingel väge saan. Austud olgu Jumala Tall!

2. Kõik minu patud kaetud, Austud olgu Jumala Tall! Ma Jeesu nimes päästetud, Austud olgu Jumala Tall!

3. On unustatud minu süüd, Austud olgu Jumala Tall! Ma taeva poole rändan nüüd, Austud olgu Jumala Tall!

4. Kui mõõdas tormid eluteel, Austud olgu Jumala Tall! Siis laulan õndsalt rannal veel; Austud olgu Jumala Tall!

5. Ja see mu laul on lõpmata: Austud olgu Jumala Tall! Et Jeesus mu eest suri ka, Austud olgu Jumala Tall!

7.

1. Oh, kuula, hing, kuis kostab sõjalaule Nüüd läbi maa ja ukseid uksele. Need suured tõed, mis jutustavad heidli Sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

Ristitud tules Päästearmee, .. Maailma võitkem nüüd tule, verrega, ..

2. Nüüd edasi, maailm me laulu kuulgu. Kõik hinged, Jeesus kutsus rõhutatud, Ja pimeduses kostab laulukaja, Viib koju rändajaid ning kadunud.

2.

2. Oh vaata, hing, see meie eest, Kuis tema raskest kannatab Ja vaikselt sureb ristipuul Ning valus päta langetab! Nii püha, siiski meie eest, Ta raskest pekstud, haavatud. Me eest sai veri valatud, Et patust saame vabastud.

3. Oh kallid Päästja, võita mind, Nüüd armastada tahan sind. Ma lahkun kõigest roojusest Ja elan armu-täiussest; Sul annan kõike, mis on mul, Oh võta mind, nüüd kuulun sul — Sul ennast rõõmsast ohverdan Ja elu sulle pühendan.

9.

Ingl. m. (uus) 474.

1. Laulame nüüd päästmise ja rõõmu sõnumid, Laulame nüüd Jeesu verest, mis meid puhastand, Laulame, et maa ja taevast vastu kajatab, Kõik laudes edasi läeme.

Nüüd edasi: me kodurannale! Võitleme, kuni sinna jõuame Me kodumaale, kus ei ole patu-aheld, me õnnes sinna nüüd läeme.

2. Kuidas rahvas rõõmsustand rahu sõnadest, Kuidas nõrgad ahi saavad meie Jumalast, Kuidas need, kes armu saanud, laudes tänavad, Me auga koju nüüd läeme.

3. „Kõll nad varsti nõrkevad,“ nii mõni ennustab, Et nad tea, et me Jeesus ikka juhatab, Ja ka surend inglilubad veelgi aitavad, Me auga edasi läeme.

4. Meie Kuningale nüüd me valmistame teed, Kuigi maailm takistusi võitluses meil teeb. Pimeduski, mis me näeme, päevavalgeks saab, Sest rõõmsalt edasi läeme.

Koorid.

1. :: Minu hinges kõlab rõõmu-laul ::; Armastuse rõõmulaul.

2. Mured ja koormad kõik siia too, Jäta neid kahetsuspingile. Jeesus su koormad kõik kergendab; Kus leidab sõpra kui Jeesus?

3. Mina rändasin kaugele kõrveteel Kaugele maal, tühjal maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga, Oh see päev, õnnis päev!

4. Üks armastusehüüd, Ja paturiol vabaks saab, Üks samm tal abiks on, Siis unest võib ta ärgata. Üks palve aitab veel, Ja tema abel murdub siis, Ja taevast, ma on rõõmsad kõik, Et patust pääses hing.

5. Need, kes ootavad Issandat, Saavad uue jõu; Tihbadel lendavad, Tihbadel lendavad kui kookad; Ja nad jooksevad ja nad jooksevad Ja ei tiidü ära .. Ja nad käivad ja nad käivad Ja ei väsigi teel.

6. Vaat! võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, kui ristil! Kolgatale Kõik rahvad tõttavad. Oh sõbrad, seiske kindlalt Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal.

7. Ligemal! Sul, ligemal! Sul, Auline Päästja, mu püüd, Ainult kui tean, et see tee, kus käin, Mind tõmbab Sul! ligemal! nüüd.

8. ::; Jah, olen õnnelik ::; Kuid Jeesus minu sõber on, Jah olen õnnelik.

9. ::; Teha, kuis tahad sa, ::; Tõevaim rõõm, mis pakub maa, On teha, kuis tahad sa.

10. Saatat peab meid ikka kartma, Kus me ilal viibime, Minnes Jeesu-sega ühes, Viimaks saame võidule.

11. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluja!“ Võidurõõmus hüüd, Jumalale nüüd. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluja!“ Kuid ma näen üht hinge ristil all.

12. ::; Oma Juhil nägu igas tormis näen, ::; Kuigi laimed mõllavad, Rahu minu hinges jääb. Oma Juhil nägu igas tormis näen.

13. Jumal, saada sa meil üks äratuseag, Las' see alata minuaga.

OTSITAKSE
ADOLF MÖLLERIT.

Oleme väga tõelikud, kui keegi võiks saata teileid Adolf Möller'ist, kes töötas Kanadas metsatööl ja sõitis tagasi kodumaale Port Arthurist aastal 1924. Möller on keskaline, umbes 175 sm pikk. Sõbrad Soomes soovivad teid. Palume kirjutada aadressil: Päästearmee, U. Sadama 11-a, Tallinn. Major Lockyer.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 kr, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 snt. Vastutav toimetaja: envoir L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee.